

ת"פ 61219/01/13 - מדינת ישראל נגד גלעד עקיבא

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ת"פ 61219-01-13 מדינת ישראל נ' עקיבא

בפני כבוד השופט אורן שגב
בעניין: מדינת ישראל ע"י ב"כ עוה"ד אסף תומר

המאשימה

נגד

גלעד עקיבא

הנאשמים

גזר דין

1. בישיבת ההקראה, שהתקיימה בפניי ביום 19.05.15, הורשע הנאשם, על פי הודאתו בעבירה של מעביד שניכה סכומים משכרו של עובד ולא העבירם למי שלו יועדו הסכומים, עבירה על סעיף 25א בשילוב עם סעיף 25ב(ג) לחוק הגנת השכר, התשי"ח-1958 ועבירה של מעביד שהעביד עובד בעבודת לילה במפעל, שעובדים בו במשמרות - יותר משבוע אחד בתוך שלושה שבועות, עבירה על סעיף 22(א) בשילוב עם סעיף 26(א) לחוק שעות עבודה ומנוחה, השתי"א-1951.
2. כל אחד מהצדדים טען בפניי לעונש.
3. ב"כ המאשימה טען כי בתי הדין עמדו על כך שיש להשית עונשים שיהפכו עבירות על חוקי המגן, שהינן ברובן עבירות כלכליות, לעבירות שאינן כדאיות מבחינה כלכלית ובכך יגרום הדבר להרתעה והפנה לפסיקה בנושא.
4. עוד טען כי מדובר ב-8 יחידות עבירה על חוק הגנת השכר שהעונש המקסימלי הקבוע בדין ביחס לכל אחת מהן עומד על 1,130,000 ₪; באשר לחוק שעות עבודה ומנוחה, מדובר ביחידת עבירה אחת שנעברה בחודש פברואר 2012, והקנס העונשי המקסימלי בגינה עומד על סך של 14,400 ₪.
5. באשר למתחם הענישה, הפנה ב"כ המאשימה לת"פ 23145/11, **משרד הכלכלה נגד ח.א.ש. מערכות**, שניתן בבית הדין האזורי בבאר-שבע בתאריך 2.9.2014, שם נקבע מתחם ענישה בשלוש יחידות בין תחום של 30,000 ₪ ל- 150,000 ₪, כשבמקרה הנדון השית בית הדין עונש ברף התחתון בשיעור של 10,000 ₪ ליחידה.
6. עוד ציין, כי לנאשם אין מעורבות קודמת בכל הקשור לחוקי המגן. לאור האמור לעיל, טען כי מתחם הענישה הראוי הוא בין 10% ל- 20% מהקנס המקסימלי שקבוע בדין. בנוסף ביקש כי בית הדין יורה לנאשם לחתום על התחייבות להימנע מביצוע עבירות על חוק הגנת השכר ועל חוק שעות עבודה ומנוחה בסכום המקסימלי הקבוע בדין למשך 3 שנים ממועד מתן גזר הדין.
7. הנאשם טען כי הודה בביצוע העבירות בהזדמנות הראשונה וכי אין לו עבר פלילי בדיני עבודה ובהעסקת עובדים. כמו כן, הציג מסמך, לפיו תיקן את המחדל, במובן זה שהפריש לעובדים המוזכרים בכתב האישום את כל מה שנדרש

על פי דין.

8. עוד הוסיף כי הוא לא מקל ראש בעבירה, אך כי בתקופה שנערכה הביקורת ע"י המאשימה, הוא העסיק 15 עובדים ונמצא ליקוי רק ביחס ל- 2 מהם, דבר המעיד על היעדר כוונה גורפת לא לשלם לעובדים את זכויותיהם. הנאשם הטעים כי מדובר בטעות בתום לב בינו לבין סוכן הביטוח וכי כיום העסק שהעסיק את העובדים נסגר, כשהוא נותר עם חובות כבדים גם לבנקים וגם לספקים, הנאשמים בחצי מיליון ₪.
9. הנאשם הבהיר כי הוא עומד בתשלום חובותיו ולשם כך עובד כשכיר בשתי עבודות במקביל. בנוסף ציין, כי הוא אב לשלושה ילדים וכי בנו הצעיר בן 4 שנים נכה 100% ומוכר בביטוח לאומי. הנאשם ציין בהקשר לכך כי בגין הפגימה ממנו סובל בנו, יש לו הוצאות שעלותן מעבר לקצבת הנכות שניתנת לבן.
10. בתמיכה לטענותיו, הנאשם הציג אישורים מהמוסד לביטוח לאומי, מחברת הביטוח מנורה בדבר תשלומי פנסיה לעובדים, אישור על מצב חשבון עיסקי בנק דיסקונט ואישור על מצב חשבון פרטי של בנק אוצר החייל וכן פירוט חובות לספקים.
11. לאור כל האמור לעיל, ביקש כי ייגזר עליו קנס נמוך וכי הוא ייפרס לתשלומים. עוד ביקש כי הרשעתו תימחק כדי שלא ייפגעו סיכוייו לעבוד כשכיר בתחום הביטחון.

דין הכרעה

12. העבירות בהן הורשע הנאשם על פי הודאתו הן עבירות חמורות הפוגעות בזכויות בסיסיות וקוגנטיות של העובדים, קרי, הזכות לביטוח פנסיוני והזכות לשעות מנוחה במסגרת העבודה.
13. העובדה שהנאשם הודה בעובדות כתב האישום בישיבת ההקראה הראשונה, מצביעה כי הפנים את חומרת העבירה. כמקובל במקרים אלה, מקובל כי תקרת הקנס תועמד על 50% מגובה הקנס המקסימאלי. יתרה מזאת, העובדה שפעל לתיקון המחדל של אי העברת כספים, מחזקת הנחה זו ויש לקחתה בחשבון במסגרת השיקולים לקולא.
14. עוד יש לקחת בחשבון את העובדה שעסקיו של הנאשם קרסו והותירו אותו בחובות כבדים, ובמיוחד יש לקחת בחשבון, לעניין סיכויי שיקומו הכלכלי, את העובדה שהוא עובד בשתי עבודות במקביל על מנת להחזיר את חובותיו. הדבר מצביע על כך שהנאשם נטל אחריות מלאה למעשיו. בנוסף, יש לקחת בחשבון במסגרת השיקולים לקולא את העובדה שהנאשם מטופל בבן נכה 100%, על כל הכרוך בכך.
15. לאור כל האמור לעיל, ועל אף החומרה שיש בעבירות בהן הורשע, סבורני כי מתקיים צידוק לחרוג ממתחם הענישה ולהשית על הנאשם קנס מינימאלי, שכן הטלת קנס בסכום משמעותי, עלולה להוות מכשול בדרך לשיקומו הכלכלי.
16. אין בידי להיעתר לבקשתו לביטול ההרשעה, שכן לא הניח תשתית ראייתית מינימאלית לטענה כי הותרת ההרשעה בעבירות נשוא כתב האישום על כנה, תגרום לנזק בלתי מידתי במשלח ידו (ראו: ע"פ 57160-01-14 מדינת ישראל נ' חדוות הורים בע"מ ואח').

17. בדעתי להיעתר לבקשת המאשימה ולחייב את הנאשמים לחתום על התחייבות להימנע מעבירה, בהתאם לסעיף 72 לחוק העונשין. יודגש כי מדובר בעונש מותנה, ולמעשה זהו קנס על תנאי, שהנו עונש לכל דבר, הגם שמדובר בעונש הקל שבעונשים הקבועים בחוק העונשין (ראו דברי כב' הנשיא (בדימ') א. גרוניס בדנ"פ 8062/12 מדינת ישראל המשרד להגנת הסביבה נ' חברת נמלי ישראל פיתוח ונכסים בע"מ, עמ' 9-10, פסקה 12. (2.4.2015)).

18. לפיכך, סבורני, כי בנסיבות המקרה, כפי שתוארו לעיל, הטלת קנס נמוך בצירוף הטלת קנס מותנה על סכום הקנס המקסימאלי, מהווה עונש הולם בנסיבות העניין.

19. לאור האמור לעיל, הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. בגין עבירה של מעביד שניכה סכומים משכרו של עובד ולא העבירם למי שלו יועדו הסכומים, עבירה על סעיף 25א בשילוב עם סעיף 25ב(ג) לחוק הגנת השכר, התשי"ח-1958 - **10,000 ₪**;

ב. בגין עבירה של מעביד שהעביד עובד בעבודת לילה במפעל, שעובדים בו במשמרות - יותר משבוע אחד בתוך שלושה שבועות, עבירה על סעיף 22(א) בשילוב עם סעיף 26(א) לחוק שעות עבודה ומנוחה, השתי"א-1951 - **5,000 ₪**;

20. סכום הקנסות הכולל בסך של **15,000 ₪**, ישולם ב- 30 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים החל מיום 01.01.16. לא יפרע אחד התשלומים במועדו, תועמד יתרת הקנס הבלתי נפרעת לפירעון מיד.

21. המזכירות תפיק 30 שוברי תשלום לכל אחד מהנאשמים על סך של 500 ₪.

22. בתוך 30 יום מהיום יחתום הנאשם על התחייבות שלא לעבור עבירה על חוק הגנת השכר ועל חוק שעות עבודה למנוחה, שאם לא כן יחויב בקנס בסך 1,130,000 ₪ בגין חוק הגנת השכר ו- 14,400 ₪ בגין חוק שעות עבודה ומנוחה.

23. על הנאשם לפנות ללא דיחוי למזכירות בית-הדין על מנת לחתום על התחייבות כאמור, ועל מנת לקבל שוברים לתשלום הקנס. בהיעדר חתימה כאמור, יעצר למשך 30 יום.

זכות ערעור לבית הדין הארצי לעבודה בתוך 45 ימים ממועד קבלת גזר הדין.

גזר הדין ישלח בדואר.

ניתן היום, ח' כסלו תשע"ו, 20 נובמבר 2015, בהעדר הצדדים.